

Du Du? (2019)

Digitální videokoláž.

Autoportrétní odraz v youtubových videích (#).

zatím bez názvu (2018 - 2019)

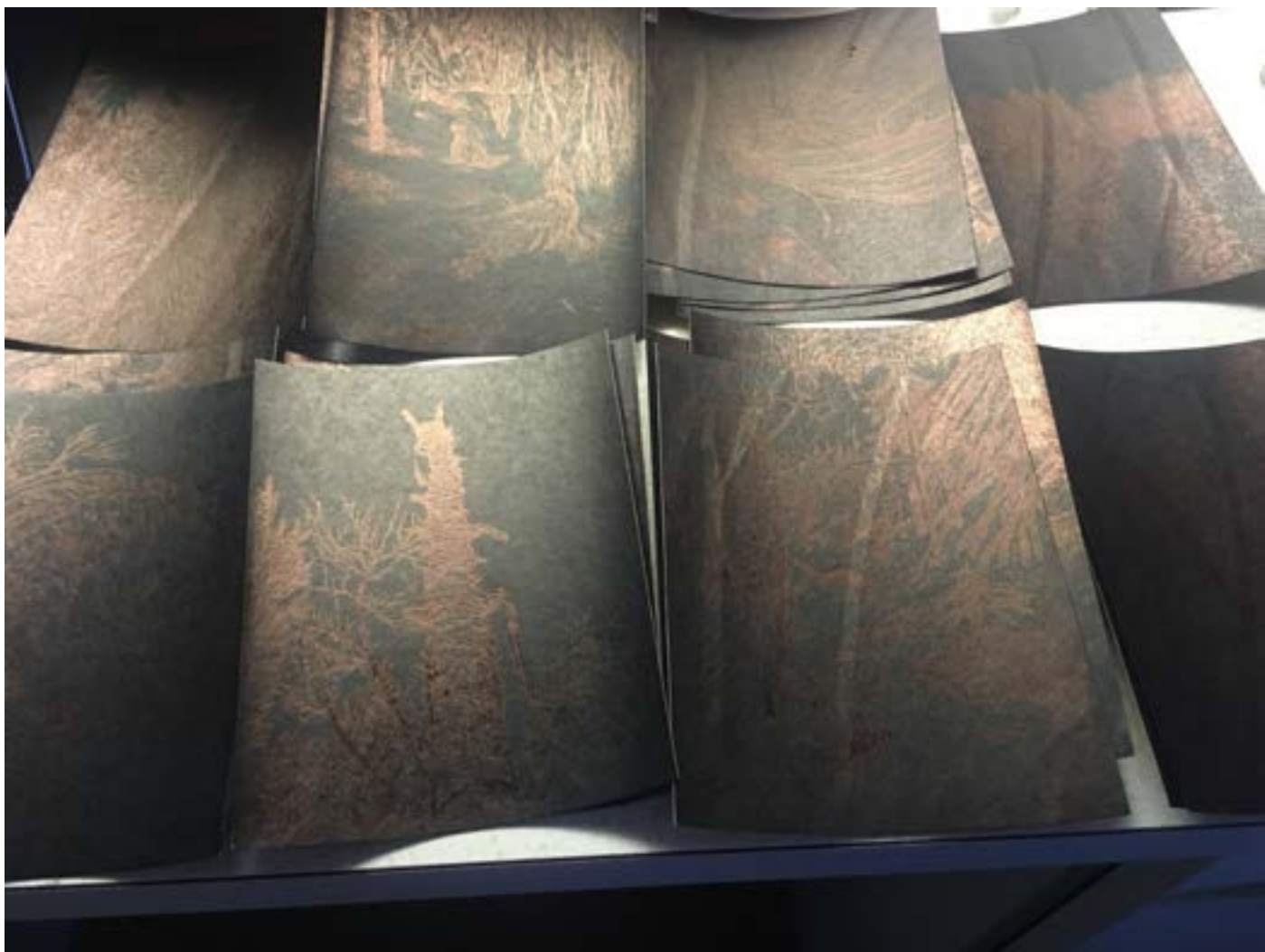
procesuální práce (fotografie / audio / video / instalace), spolupráce s Martinem Hurychem. Společné pořizování záznamů ve stejný čas na jiných místech. V lesích.

zatím bez názvu (2019)

18 propiskových kreseb na papíře formátu 11x15 cm.

Soubor inspirovaný světelnými podmínkami a přírodou severské krajiny (Paljakka, Finsko).

Ahoj, Ondřej. (2019)

100 kreseb formátu A4, uhlí a vodové barvy na papíře.

Pokračování souboru Ahoj, AKG. ...“Ty zvířata byly fajn, nechceš udělat sto ryb?” ...“Tak jo.”

zatím bez názvu (2018)

Neurčený počet tušových kreseb.

Kompozice mrtvých zvířat volně dostupných na internetu.

zatím bez názvu (2018)

Neurčený počet tušových kreseb.

Motivy vycházející z poslechu black metalových kapel (bez ohledu na text).

Goetia 2 (zatím nedokončeno, 2018)

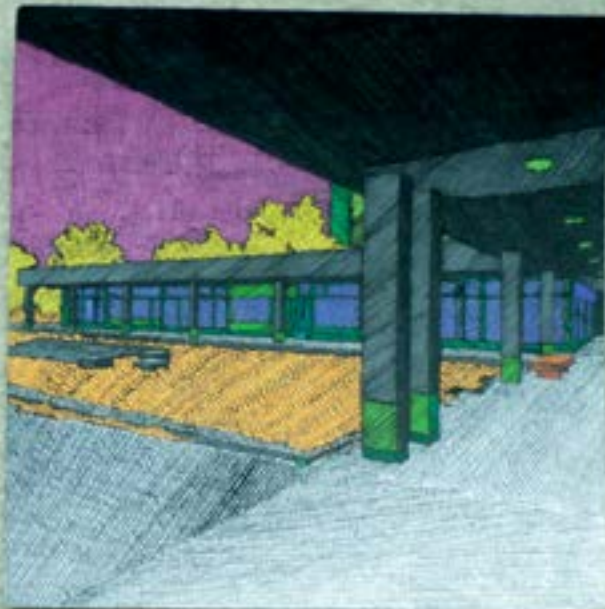
16 vodokových maleb na papíře formátu A4.

Přípravný materiál pro autorskou knihu vycházející z démonologické příručky napsané Aleisterem Crowleyem r. 1904. Práce je založena na principu náhody a pareidolie, psychologického jevu při němž dochází k nacházení známých tvarů (např. obličejů) tam, kde jejich vyobrazení nebylo zamýšleno.

zatím bez názvu (2018)

7 kreseb formátu 20 x 20 cm, spolupráce s Romanou Horákovou.

5

Omlouvánky Slunce a ptáci

Kinokavárna
Adresa: nám. Štěstí 22
Realizace: 1966-1969
Autor: Vladim Závřel

Celá budova má velmi výrazné stíny, což se
množičkově řeší, při němž se předvedl
stín a zároveň se stíní. Kdo si na stíně pracoval
Bylo to první místo v firmě, kde bylo možné koupit si
i občerstvení. Účastníci například velkým množstvím
přístrojů, což je tu 107

Jiří Mrazek, Praha: 1969

Www.ka.ka.ka.ka.ka.ka.ka

6

Omlouvánky Slunce a ptáci

Centrum občanské vybavenosti Obze
Adresa: Václav 1
Realizace: 1966-1967
Autori: Viktor Rudič, František Zeman,
Miroslav Dušek

Obyvatelé Lesné mají svoje vlastní zahrady a
a chvilky, aby se stali poměrně zřídkem a byla
zachována široká vlna prostornosti mezi jednotlivými
blízkými. Najdete zde celou řadu sochařských děl –
dítky, Průmysl nebo velkým množstvím dekorativní stíny,
které si můžete poměrně snadno

Ladislav Mátěnek, Praha: 1969

Www.ka.ka.ka.ka.ka.ka

Dokument o Du Du (2018)

Digitální video, (6').

Autoportrét.

Ochutnávka 2 (2018)

Pár fotek z analogového archivu portrétů kytek.

Ochutnávka (2018)

Pár fotek z analogového archivu portrétů.

1000 kreseb (2018)

500 kreseb formátu A4, akryl na papíře.

Kresby vznikají více či méně automaticky. Díky poloprůhlednosti papíru stačí k vytvoření 1000 obrazů fyzicky vytvořit pouhou polovinu.

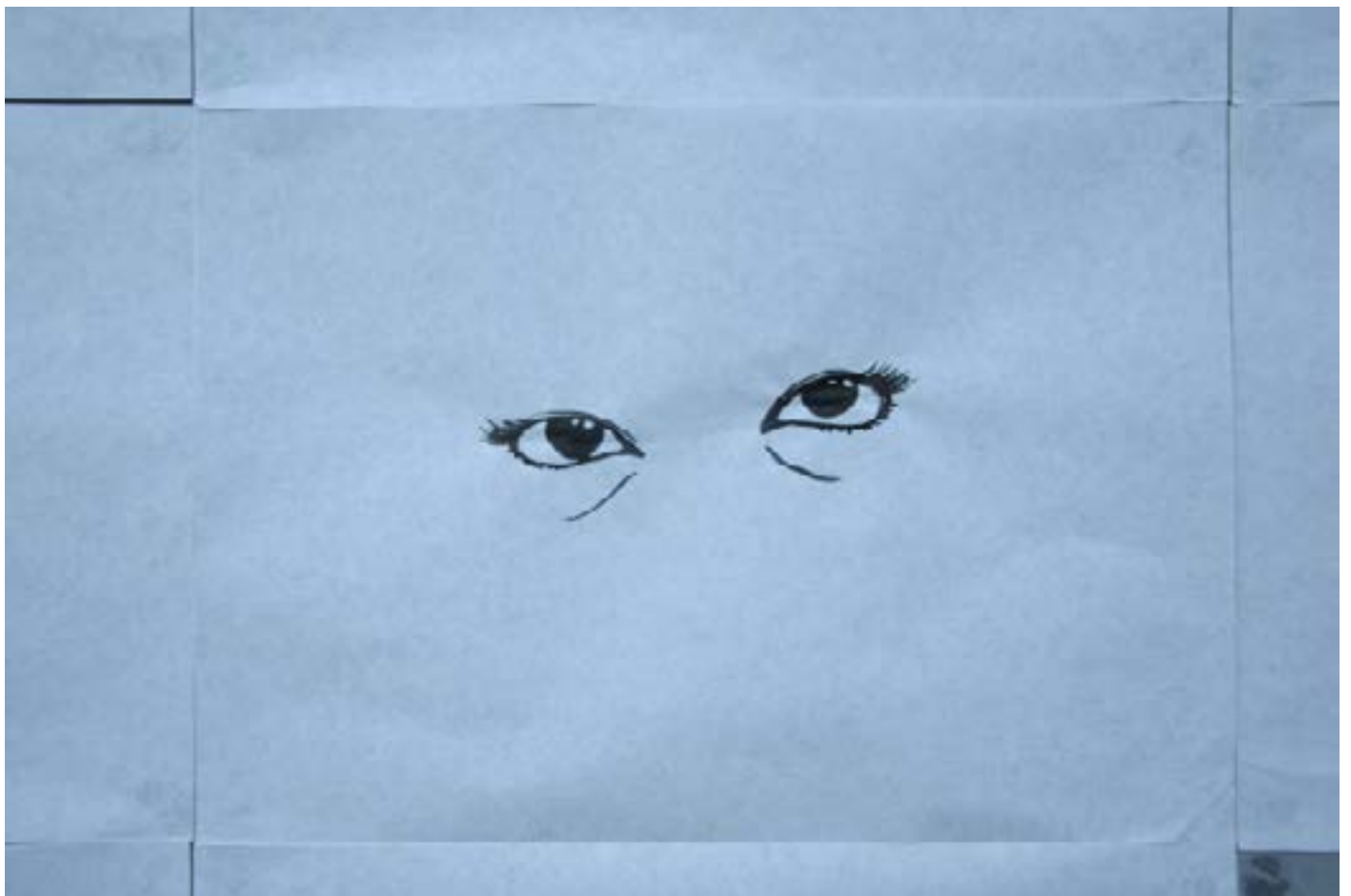

Kotě, které si chtělo vzít jablko zespodu hromady. (2016)

56 tušových kreseb na papíře formátu A4, instalace.

Výstava v galerii Umakart sestávala ze dvou plánů. Prvním byly kresby nainstalované po celém vnějším skle výlohy. Vznikly během asi 3 dnů a zobrazovaly více či méně všední zážitky či myšlenky, které se mi prohnaly hlavou. Druhý plán byla instalace uvnitř galerie, která se odhalovala postupně díky tomu, jak kresby z výlohy mizely. Deky, talířek s drobečky, obal od čínské polévky Good a velká mušle tvořily trochu posmutnělý fantazijní pelíšek nepřítomné obyvatelky. Nejpůsobivější atmosféry instalace nabývala v noci, díky osvětlení barevnými světýlky.

_ (2016)

Video (9'08").

Videokoláž reflektuje 4 roky strávené při bakalářském stupni studia na staré budově FaVU na Údolní 19. Je rozdělena do 4 pomyslných kapitol (divočina + její kultivace, duchovno + rituály, party + hry, craft + tanec). Kompozice vznikla následujícím postupem: ve staré budově jsem nafotila tagy a obrázky na zdech (dveřích, atp.), které mi za celou dobu studia utkvěly v paměti. Fotografie jsem opsala tagy, podle kterých jsem následně vyhledávala videa na youtube. Sestříhala jsem je a rozdělila do výše zmíněných kapitol.

Besídka (2016)

Super zábava. Skvělý program.

Výstava, performance.

Ve spolupráci s Evou Jaroňovou v dubnu 2016 v galerii Monomach v Brně.

účinkující: Kateřina Olivová, Matúš Baluch, Lucie Hlouchová, a kluk za igelitem, kterého vůbec neznám.

. (2016)

Video (6'00").

Dílo inspirované filmem Loni v Marienbadu (1961). Sepsala jsem několik vlastních živých snů, jejichž hlavním pojátkem bylo, že v nich hrála důležitou roli druhá osoba. Z těchto krátkých, v du-formě psaných útvarů, jsem vytvořila titulky a seřadila je tak, aby vytvořily narátiv, u kterého ze začátku není úplně jisté, zda vychází ze snu anebo reality. Leitmotivem videa jsou silné okamžiky, které člověk prožije s druhým, nicméně sám, neboť se odehrávají pouze v jeho vlastní hlavě.

Někdy na podzim jsme jeli na návštěvu k jednomu slovenskému umělci, který mi byl přítelem.

Bydlel v malém starobylém městě kdesi ve Španělsku.

Starobylý byl i jeho honosný dům, který odrážel zlaté světlo právě zapadajícího slunce.

Po levé i pravé straně chodníku vedoucího od jeho dveří byly dva kanály podobné těm benátským.

Už jsem zase pryč. (2015)

Projekce 38 barevných analogových fotografií, performance.

Dlouhodobě jsem pořizovala dokumentární snímky krajiny při osamělých procházkách. Po zpracování asi 80 fotografií jsem učinila výběr, seskládala je do časové kompozice a udala rytmus promítání. Před obhajobou práce jsem si pod projekcí ustlala a usnula.

Balada o čtyřech slokách (2015)

3 kresby na fotopapíře formátu 17 x 12,5 cm, 10 stran textu formátu A5, 1 kresba na papíře formátu A4, píseň nespecifikované délky a provedení (v r. 2015 předvedena s doprovodem ukulele).

Balada o čtyřech slokách sestává z kreseb půdorysů míst, kde zažívám neodůvodněný pocit strachu (kresleno světelnou tužkou, potmě na daném místě, osamotě), nečitelného textu zachycujícího horečnaté sledy myšlenek, když člověk v noci nemůže usnout, mého portrétu nakresleného cizí osobou, která měla k dispozici pouze dlouhodobě sepsovaný text (pravdivě i nepravdivě), písně doplňující výše zmíněné artefakty o deprimující okamžiky nedávné osobní historie.

Kvėten

Sparc...
 M...
 Ch...
 K...
 L...
 L...
 L...
 D...
 G...
 S...

19. t7den

10

Subota

Opilon...
 K...
 S...
 S...
 K...
 A...
 L...
 W...

Pareikimai	Tęsti	
	0	1
1	1	1
2	1	1
3	1	1
4	1	1
5	1	1
6	1	1
7	1	1
8	1	1
9	1	1
10	1	1

Absolutní ovoce (2014)

27 kreseb formátu A5, gelová pera na papíře.

Impuls k vytvoření díla přišel na jedné z povinných přednášek Václava Magida z cyklu Úvod do filosofie umění na Fakultě výtvarných umění v Brně. Probíraným tématem byla romantická estetika a myšlenky německého idealismu F. W. J. Schellinga. „Nikoli příroda je výtvořem ducha, ale duch je výtvořem přírody.“ Absolutní identita je stavem na počátku – naprosté poznání, splynutí. Předobrazem kreseb jsou tedy odhmotněné plody. Stříbrná barva je podle psychologie barvou duchovní, narozdíl od zlaté důvěryhodná. Kompozice v kresbách vychází z rozmístění semínek různých druhů ovocných plodů, z nich intuitivně vedené čáry symbolizují prýšticí „životní prasílu“.

Ahoj, Sigmunde. (2014)

10 maleb formátu 9 x 13 cm, akryl na pauzovacím papíře.

Podle Freuda má v sobě každý zapsanou nějakou incestní zkušenost. Jako předloha mi posloužily fotografie z rodinného alba (malby jsou k nim v poměru 1:1). Zvolila jsem abstraktní formu pro vytvoření distance, zachování anonymity. Osoby, které mám s tímto zážitkem spojené (ať už snem, myšlenkou, událostí), jsou však vyvedeny červenou barvou. Je zde tedy potenciální možnost odhalení jejich identity – po pečlivém probrání rodinného archivu.

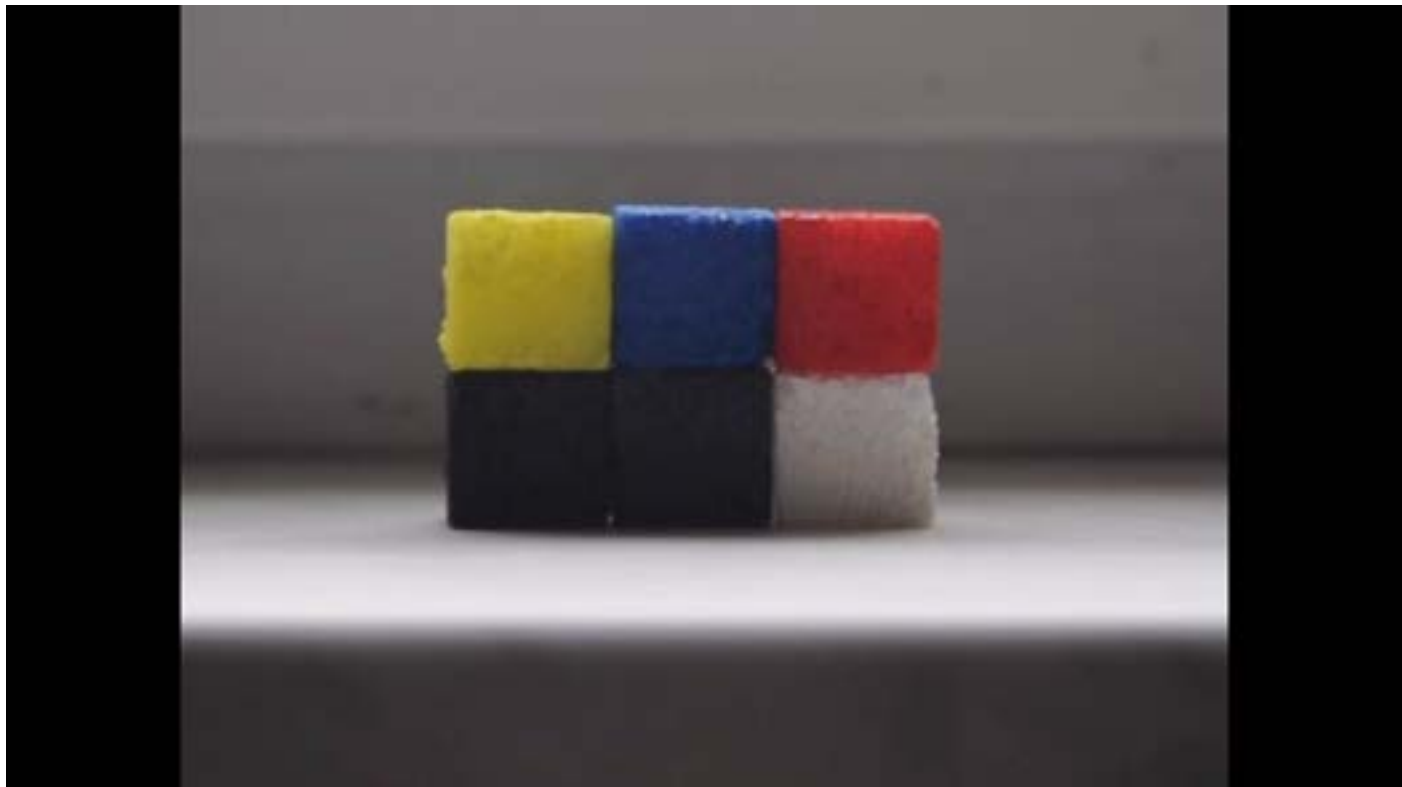

Absolutní abstrakce (2014)

2 videosekvence, *Mondrian (14'34")*, *Rothko (1'17")*.

Imanentní variace na dva významné představitele abstraktního umění minulého století.

<> (2014)

17 vodokovových maleb na papíře formátu A4.

Malby vznikly v rámci spojení dvou samostatných zadání: „portrét existence“ a „vnitřní svět“. Toto spojení vyústilo ve chvíle kontemplativní tvorby abstraktních kompozic, jejíž hlavním motivem byl dotyk / stopa.

Ahoj, Václave. (2014)

5 analogových černobílých fotografií, kolorovaných.

Soubor Ahoj, Václave pro ateliérovou výstavu v kapli sv. Václava ve Znojmě vychází z tradice zadávání uměleckých děl církví. Před začátkem realizace jsem si stanovila dva body: médiem díla bude fotografie (jako oponent v církevním umění tradiční malby a sochy) a zadání (získané při konzultaci s jedním ochotným brněnským knězem) musí být bezpodmínečně splněno. velikost: 1 do velikosti rámu v čele, 4 menší. materiál: analog. styl: čb + červená barva. námět: sv. Václav (1. učí se číst, 2. sbírá víno a vyrábí hostie, 3. slouží u oltáře, 4. smrt, 5. kníže s vlajkou (kůň, orlice)).

Ahoj, tati. (2013)

Autorská kniha formátu cca A4, 28 stran.

Svůj komplikovaný vztah s otcem jsem se rozhodla pochopit / poopravit při společných setkáních, při kterých jsem si nechala převyprávět jeho životní příběh (a potěšit přitom jeho vypravěčskou zálibu). Výsledkem je jeho portrét, subjektivní kronika. Vzpomínky na společně strávený čas a utužení vztahu.

Ahoj, AKG. (2013)

100 kreseb formátu A4, uhlí a vodové barvy na papíře.

Svět umění je plný fenoménu urban legends. Nevýjimaje Fakultu výtvarných umění. O Svätopluku Mikytovi se vždycky říkalo, že je při hodnocení děl hrozně přísný a strašný raz. Povinnou konzultaci na ateliéru Kresby a grafiky jsem tedy raději využila k ověření této legendy než k rozcupování práce, na které mi záleží (a také mého sebevědomí). Přinesla jsem k posouzení čtveřici kreseb pochybné kvality. Byly to portréty zvířat: krávy, prasete, slepice a ovce. Čekala jsem zuřivou, nevěřičnou kritiku. K mému překvapení však Mikyta obrázky nesesmetl ze stolu, působil nesměle (nejspíše tušil past) a vyptával se na můj vztah ke zvířatům. Byla jsem zklamaná. Jediná reakce vztahující se přímo ke kresbám přišla od jedné studentky, která prohlásila: „Mně by se líbilo, kdyby jich bylo třeba sto.“ Tak jsem jich nakreslila sto.

Ahoj. (2013)

15 maleb (různý formát; papír, karton; akryl, tempera), 16 fotografií (různý formát, černo-bílé, analogové zvětšeniny), text.

V tomto triptychu jsem si, vedená romantickou představou o umění jako univerzálním jazyce, kladla za cíl prozkoumat specifičnost a funkčnost médií v rámci přenášeného sdělení. Prvním vybraným médiem byla abstraktní malba, nejfyzičtější (co se týče kontaktu autora s dílem při tvorbě) a zároveň nejduchovnější princip, který by měl být teoreticky nejvíce sdílný. Druhým médiem byla analogová fotografie. Řečí je stále obraz, ovšem mechanicky kódovaný. Zachycená zátiší (věci a jejich kompozice) fungují na principu asociací. Obsah a jeho čtení se individualizuje. Konečně třetí – text – je nejvíce popisným a přímým sdělením, zároveň se však nejvíce vytrácí množstvím obsahu.

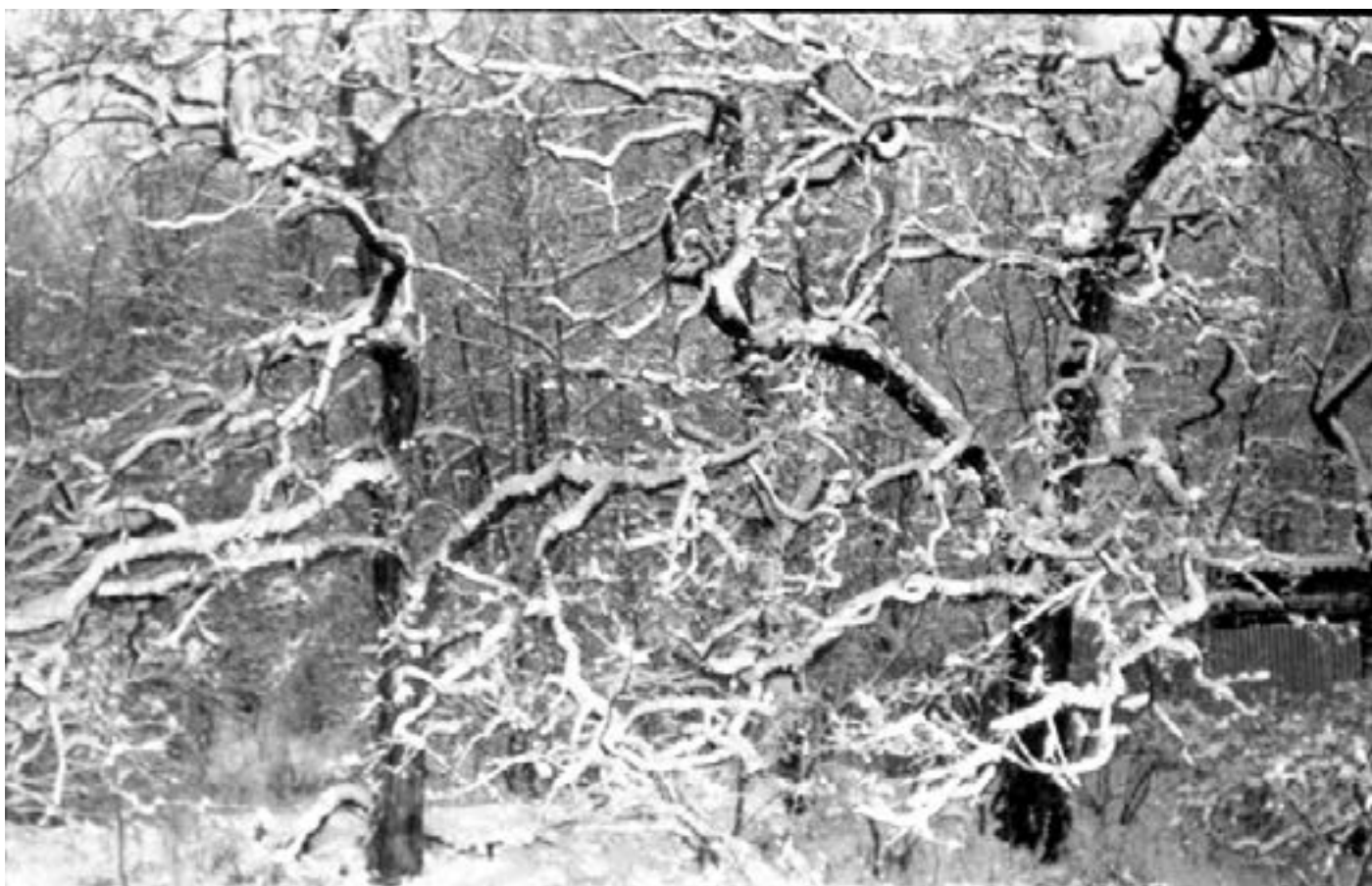

S	3 média	3 vrstvy člověka	3
	malba fotografie řeč	duch mysl projev	
	3 stavy člověka	3 témata	
	meditace asociace deskripce	abstrakce zátiší komunikace	} sdílnost obsahu

Jsem doma. (2011)

6 černobílých analogových fotografií.

Dokument míst.

Rybí Smrt (2012 - ?)

Procesuální definování nového pojmu.

(Rybí hněv, 2013)

(Rybí řeč, 2012)

(Rybí Z, 2014)

Jsem v zahrádkářských koloniích. (2012)

95 barevných analogových fotografií.

Dokumentární cyklus z ostravských zahrádkářských kolonií.

